

Στην εκπομπή που παρουσιάζει 10:00-11:00 ο Γιώργος Σταματόπουλος.

• **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πρόεδρος ΣΕΒ).**

ΕΡ: Να ξεκινήσουμε από τις αλλαγές στην κυβέρνηση, γιατί φαντάζομαι ότι με ενδιαφέρον κι εσείς είδατε κάθε εξέλιξη σε ό,τι αφορά το κυβερνητικό σχήμα. Πώς κρίνετε τις αλλαγές μετά τον ανασχηματισμό;

ΑΤ: Κάθε ανασχηματισμός δίνει μια νέα δυναμική, νέοι άνθρωποι μπαίνουν στα διάφορα υπουργεία, οι οποίοι σίγουρα έχουν την πρόθεση να προσφέρουν έργο και πιστεύω ότι οι αλλαγές που έγιναν, που δεν ήταν και πάρα πολλές, ήταν σχετικά περιορισμένες και στη σωστή κατεύθυνση, γιατί το συνολικό σχήμα μειώθηκε, ο αριθμός των υπουργών και υφυπουργών περιορίστηκε κάπως, είναι όλα αυτά στη σωστή κατεύθυνση.

ΕΡ: Το ότι ο κ. Καραμανλής εκτός από την περίπτωση του υφυπουργού Ανάπτυξης δεν επέλεξε κάποια άλλη αλλαγή στο οικονομικό επιτελείο το θεωρείτε θετικό ή όχι;

ΑΤ: Νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερο χρόνο στα οικονομικά υπουργεία ώστε να δείξουν και το αποτέλεσμα του έργου τους και ως εκ τούτου έκρινε ότι το συγκεκριμένο σχήμα λειτουργούσε και πιστεύω ότι σε μεγάλο βαθμό έχει δίκιο και πρέπει να του δώσει μεγαλύτερο χρόνο ώστε να ολοκληρώσει αυτό που ξεκίνησε.

ΕΡ: Σήμερα έχετε μια νέα συνάντηση με τη ΓΣΕΕ για τα ζητήματα τα οποία είναι ανοικτά και είναι πολλά, είναι και οι συλλογικές συμβάσεις, είναι και το ασφαλιστικό και το είδαμε καθαρά χθες από την παρέμβασή σας στο συνέδριο των ασφαλιστικών εταιρειών.

ΑΤ: Πράγματι σήμερα έχουμε την τρίτη συνάντηση με τη ΓΣΕΕ στην προσπάθεια να συνάψουμε μια συλλογική σύμβαση εργασίας για τον κατώτατο μισθό, δεν είναι εύκολες οι διαπραγματεύσεις γιατί από τη μία πλευρά βλέπουμε τη μεγάλη πίεση που υπάρχει ιδιαίτερα στη βιομηχανία και στη μεταποίηση με το κλείσιμο μιας σειράς μονάδων, η μεταποίηση περιορίζεται, πολλά εργοστάσια δεν μπορούν πια να ανταγωνιστούν στη διεθνή σκηνή. Και από την άλλη πλευρά έχουμε τα συνδικάτα, τη ΓΣΕΕ κατεξοχήν η οποία ζητά ιδιαίτερα αυξημένες αυξήσεις για το 2006 και 2007, όταν τα τελευταία χρόνια βλέπουμε ότι οι αυξήσεις στην Ελλάδα μεγαλώνουν με πολύ ταχύτερους ρυθμούς απ' ότι μεγαλώνουν σε όλη την υπόλοιπη ΕΕ και ιδιαίτερα μέσα στη ζώνη του ευρώ, έχουμε από το 2001 έως στο 2005 μια αύξηση του κατώτατου μισθού πάνω από 30% όταν στην Ευρώπη οι αντίστοιχες αμοιβές αυξήθηκαν με κάτι λιγότερο από 10%, υπάρχει μια διαφορά και στην πληθωρισμό βεβαίως.

ΕΡ: Ναι, αλλά υπάρχει διαφορά στους μισθούς.

ΑΤ: Εξαρτάται με ποιους συγκρινόμαστε πάντα, αν κοιτάξετε πάντα θα υπάρχουν κάποιοι που θα αμείβονται καλύτερα και κάποιοι που αμείβονται χειρότερα. Συγκεκριμένα νομίζω ότι για 'μας μια καλή σύγκριση θα ήταν η Ισπανία, είναι μια χώρα που παράγει πολλά ομοειδή προϊόντα, που έχει κι αυτή τουρισμό, μια σημαντική χώρα η οποία ξεκίνησε με ανεργία που ήταν στο 20%, αυτή τη στιγμή είναι στο 8,5% και ο κατώτατος μισθός στην Ισπανία είναι 11% χαμηλότερα από ότι είναι σήμερα στην Ελλάδα. Και βλέπουμε και το τι κάνουν εκεί τώρα σε ό,τι αφορά τις συζητήσεις για αυξήσεις. Πρέπει λοιπόν κι εμείς κάπως να προσγειωθούμε, να προσαρμοστούμε σε αυτά που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ευρώπη, δε μιλάω αυτό που γίνεται

στη Γερμανία, όπου αυξάνουμε τις ώρες εργασίας χωρίς πρόσθετη αμοιβή, δε νομίζω ότι η χώρα μας είναι εκεί, αλλά τουλάχιστον πρέπει να προσαρμόσουμε τις απαιτήσεις μας και τις προσδοκίες μας για να μην έχουμε κι απογοητεύσεις.

ΕΡ: Επειδή πάντα σε μια διαπραγμάτευση και τα δύο μέρη σηκώνουν αρκετά τα διεκδικούμενά τους για να βρουν τη λύση κάπου στη μέση, μια ρεαλιστική για 'σας εκτίμηση ποια είναι σε σχέση με τους μισθούς;

ΑΤ: Νομίζω ότι η διαπραγμάτευση δεν πρέπει να γίνεται μέσα από τα ραδιόφωνα και τα ΜΜΕ, εγώ σας έθεσα λιγάκι το πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνεται αυτή η διαπραγμάτευση, έχω την αίσθηση ότι οι κατώτατες αμοιβές έχουν σημαντικά βελτιωθεί, γιατί γι' αυτήν διαπραγματευόμαστε. Μην ξεχνάμε ότι δεν είναι όλες οι αυξήσεις, θα ακολουθήσουν οι κλαδικές, οι επαγγελματικές, οι επιχειρησιακές αυξήσεις, αλλά σε ό,τι αφορά τον κατώτατο μισθό νομίζω ότι πρέπει να συγκρατηθούμε γιατί έχουμε και φαινόμενα ανεργίας όπως έχω πει επανειλημμένως, που δεν είναι άμοιρα αυτού του προβλήματος στην Ελλάδα μας, δεν είναι τα πάντα όπως είναι στην Αθήνα όπου η οικονομία κινείται με έναν άλφα ρυθμό. Ας πάμε λιγάκι και στην περιφέρεια να δούμε εκεί που η ανεργία ξεπερνάει το 15% και σε 4 νομούς της χώρας μας το 20% για να δούμε ποια είναι τα προβλήματα, τι συμβαίνει με αυτές τις μονάδες που κλείνουν ή μια μετά την άλλη και να δούμε τι στρατηγική μπορούμε να χαράξουμε για το μέλλον.

ΕΡ: Άρα θα επιμείνετε να μην υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις για ορισμένους νομούς;

ΑΤ: Όχι, θα υπάρχουν οι συλλογικές συμβάσεις, αλλά νομίζω ότι πρέπει να είναι σε πολύ χαμηλότερες, τουλάχιστον αυξήσεων από αυτές που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια.